

[Aksel Larsen.]

det drejede sig om Efterbetaling og Bøder i Henhold til Loven om Formueopgørelse. Der stillede vi os sammen med Socialdemokratiet paa det Standpunkt, at disse Beløb ikke burde gaa automatisk ind paa Reguleringskontoen, men burde indgaa i en særlig Fond, og vi mener da ogsaa, at der er Grund til det, hvad Eengangsskatten angaar.

Jeg beklager meget, at Forslaget til Lov om Eengangsskatten fremkommer saa forsinket, som Tilfældet er. Det blev udtrykkelig i Professorudvalgets Betænkning betonet, at det hastede meget med at komme med Eengangsskatten, og Grundlaget for dens Udskrivning var jo lagt gennem Pengelovene af i Fjor, saa efter min Opfattelse har man Ret til at kritisere den højtærede Finansminister, fordi han har ventet saa længe. Nu er det muligt, at Finansministeren personlig gerne vilde være kommet med sit Lovforslag noget før. Der er i hvert Fald meget, der tyder paa, at de Forhandlinger, man af politiske Grunde har ført, før man fremkom med Lovforslaget, dels har forsinket det ganske betydeligt og dels har gjort det adskilligt daarligere, end det ellers kunde være blevet. Man har saaledes Lov til at sige, at her som i andre Tilfælde fordærver de mange Kokke Maden.

Det ses alene af det Provenu, man regner med, som, naar alt kommer til alt, ikke kan forventes større end ca. 1 Milliard Kr. Professorudvalget regnede med et Provenu paa adskilligt over 2 Milliarder Kr., og saa regnede det endda kun med en Formuestigningsafgift og ikke med nogen egentlig Formueafgift eller, som man her kalder det, Stabiliseringslaan. Det vil sige, at man har mere end halveret det Provenu, Professorudvalget regnede for at være rimeligt og nødvendigt.

Jeg forstaaer ærlig talt ikke, at den højtærede Finansminister, som selv var Medlem af Professorudvalget og en af dettes drivende Kræfter, og som i sin Forelæggelsestale har oplyst os om, at efter hans Skøn findes i Landet i Øjeblikket ledige Penge til et Beløb af ca. 4 Milliarder Kr., kan gaa med til at formindske Eengangsskatten i den Grad, som sket er. Jeg tror roligt, man kunde have opkrævet det af Professorudvalget paatænkte Beløb i Formuestigningsafgift, altsaa godt 2 Milliarder Kr., og jeg tror ikke, der vilde være nogen Risiko ved yderligere at udskrive en regulær Formueafgift, altsaa ikke et Stabiliseringslaan, men en Formueafgift een Gang for alle, som sikkert, uden at det fik skadelige Følger, kunde sættes til omkring 1 Milliard Kr. Jeg vil mene, at hvis

man sigtede efter i alt at naa til 3 Milliarder Kr., fik Staten en tilstrækkelig stor Sum til Raadighed til at kunne foretage den øjeblikkelig nødvendige Nedbringelse af Reguleringskontoen og til i øvrigt at skaffe sig Kontrol over den økonomiske Udvikling herhjemme, samtidig med at Faren fra de ledige Penge blev praktisk talt bortelimineret.

Vi kan ikke give vor Tilslutning til Forslaget om et Stabiliseringslaan. Det er saa fuldstændig rigtigt, hvad Finansministeren har sagt i sin Forelæggelsestale, at hvis vi søger at klare Vanskelighederne ved at optage Laan, vil det reelt sige, at man bestemmer sig til senere at opkræve Skatter. Man bliver nødt til senere at opkræve Skatter for at afvikle Laanet, og man vil blive nødt til forholdsvis snart at opkræve Skatter til at betale Renterne af det Laan, der optages. Vi kan derfor ikke give Tilslutning dertil og mener, at Afsnittet om Stabiliseringslaan bør ændres til et Afsnit om en Formueafgift, om hvis Enkeltheder og hvis Provenu vi naturligvis er villige til at forhandle.

Dette er de almindelige Bemærkninger, jeg har at gøre om det forelagte Lovforslag. Jeg vil herefter gerne have Lov til at gaa ind paa nogle Detailler i Lovforslaget, idet jeg dog naturligvis ikke kan gaa ind paa dem alle, men maa forbeholde mig yderligere at rejse adskillige Spørgsmaal i det Udvalg, der vil blive nedsat.

Først er der i Lovforslagets § 5 noget, som direkte strider mod, hvad Professorudvalget, hvoraf den højtærede Finansminister har været Medlem, har foreslaaet. Ifølge Lovforslaget skal formentlig Flertallet af de faste Ejendomme ikke den sidste Ejendomsskyldvurdering lægges til Grund, men derimod den sidste Ejendomsskyldvurdering forud for den 9de almindelige Vurdering, idet der dog hertil kan lægges et Tillæg paa 20 pCt.

Jeg maa erkende, at jeg ikke kan se nogen som helst rimelig Grund til dette. Den Begrundelse, Finansministeren har anført i sin Forelæggelsestale, er nærmest, at Ejendomsskyldvurderingen i 1936 var saa uensartet, hvorved menes, at den mange Steder var alt for lav, og derfor vil det komme til at virke uensartet og uretfærdigt, hvis man nu henholder sig til den 9de Vurdering. Jeg mener ikke, at man begaar nogen Uret imod dem, der har faaet deres Ejendomme vurderet alt for lavt i 1936, ved at man henholder sig til den 9de Vurdering, som formentlig er mere rigtig. Disse Folk har i en Aarrække haft en Fordel ved, at deres Ejendomme har